

HERSENSPINSELS

HERSENSPINSELS

Stap binnen in mijn brein
en kijk mee
door de ogen van mijn hart

Yana Dijkstra

Colofon:

Titel boek: HERSENSPINSELS

Copyright ©: Hymbach
www.hymbach.org

Auteur: Yana Dijkstra
Eerste druk: December 2022

Omslag foto: Atreyu Turubassa
Opmaak: Hymbach
Uitgever: Brave New Books

Eindredactie: Roel Neijland
www.roelsrules.om

ISBN: 97894659856
NUR: 728-735-740-770

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd, gefotografeerd, op microfilm gezet, vermenigvuldigd in welke vorm dan ook, inclusief gebruik op internet, cd, cdv, cd-rom enzovoort, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

LEVEN

Alles balde zich samen en trilde in stille afwachting.
Nu zou het gebeuren, nu, omdat het niet anders kon.
De beslissing was groot, wat stond te gebeuren zou van een enorme
omvang zijn, niets zou meer hetzelfde zijn, wat één was, was niet meer.
Hier was het moment van loslaten, laten gaan, om te leren, om te
groeien.

Het sluimerde nog, nog in zichzelf gehuld, nog talmend.
Eén moment, een kort moment, het proces was begonnen.
Dieper en dieper, tollend om z'n as, vorm na vorm, duizelingwekkend,
ongekend, ademloos.

Tijd, waar geen tijd was, ruimte, waar geen ruimte was, vormen, waar
geen vormen waren, adem, waar geen adem was.
Leven ontstond, met een begin en een einde.
Scheppen en herscheppen, vorm, na vorm, na vorm, na vorm.

Dan..., het moment, het definitieve loslaten, het inzicht, en de keuze.
In één flits weten, ervaren, hoe het zal zijn.
Alles weten, alles ervaren, in één flits.
Dan, de keuze. Ga je dit aan, of trek je je terug?
Je bent vrij, aan niets verplicht.

Nu kun je het pas ervaren nu, nu je zo diep in de materie zit.
Alleen dan is dit mogelijk.
De keuze is zwaar, het pijnlijke besef van het loslaten, van het één zijn.
Eenmaal losgelaten, is er een leven voor nodig om het weer te vinden,
om pas aan het einde, opnieuw te worden opgenomen in de eenheid.

De keuze is zwaar, maar wanneer genomen, is deze met een enorme liefde voor het leven, met een volmondig ja, vol overgave.

Dan... wordt alles stil, de strijd is gestreden, de keuze gemaakt.
Een nieuw menskind heeft vorm gekregen, een foetus van nog geen veertig weken oud, nu nog verbonden met de aardse moeder.
Wachtend op het moment van de geboorte.

IK BEN

Ik ben wat ik denk wat ik ben.
En wat ik denk dat ik ben,
ziet, hoort, ruikt en voelt, wat het denkt dat het is.

Ik ben niets en alles.
Ik ben liefde en haat.
Ik ben kwetsbaar en sterk.
Ik ben moedig en laf.
Ik ben een mens.

BEZINNING

Eerst zullen we in het donker moeten zijn om voldoende wortels te kunnen kweken. Pas wanneer we voldoende wortels hebben is het tijd om ons te richten naar het licht, om wat van binnen verborgen zit langzaam tot bloei te laten komen.

Het verhaal van de kruisiging symboliseert de geest, gekluisterd aan een menselijk lichaam, verbonden met de aarde en vertelt dat er een mogelijkheid is om je los te maken van dat lijden door als geest hier bovenuit te stijgen. Door je te realiseren dat de geest niet gestuurd wordt door de behoeftes van het lichaam, maar dat het lichaam gestuurd kan worden door de geest, ofwel de gedachte.

Als je dit kunt begrijpen, echt begrijpen en accepteren, dan, pas dan, beseft je dat zoals jouw wereld om je heen er uitziet en zoals jij het ervaart, alleen maar de creatie is van jouw eigen gedachten. Wanneer het lichaam, en de daaraan vastzittende behoeftes en angsten, de geest regeren, komt het niet los uit het lijden.

Maar wanneer de geest het lichaam regeert en niet langer gekluisterd wordt door de angsten en beperkingen van het lichaam, kan het alles creëren wat het wil, zonder de noodzaak tot lijden.

De oplossing van alle ellende rust in onszelf, in wat wij individueel en collectief geloven. Nu geloven we massaal nog dat we moeten lijden, omdat we gecontroleerd worden door de behoeftes van het lichaam.

Dus hebben we een collectieve wens neergezet om te lijden.

Zodra individuele gedachten op één lijn staan en éénpuntig gericht zijn, wordt het een collectieve gedachte, die een massieve realiteit wordt.

Kijk om je heen, dan zie je welke gedachte en welke angst regeert.

Alleen al het individuele beseft dat er een mogelijkheid is om dit te keren, kan de eerste start zijn om het massieve collectief te veranderen.

Dit is ook wat de Asceet eigenlijk willen laten zien. Maar door een arm boven je hoofd te laten verdorren, te laten zien dat je geen enkele

seksuele behoefte meer hebt, of door weinig of geen voedsel te nemen en je lichaam uit te hongeren, laat je misschien zien dat je geest sterker

is dan je lichaam, maar je laat niet zien welke mogelijkheden de geest in werkelijkheid heeft.

Wat de Asceet laat zien is een nieuwe vorm van lichamelijk lijden waar we niet op zitten te wachten en die zeker niet aantrekkelijk is.

Wat dan wel?

Geloven dat het lichaam de capaciteit heeft om zich aan elke omstandigheid aan te passen als het met de juiste overtuigingskracht geïnstrueerd wordt.

Dat betekent wonderen verwachten van jezelf. Mogelijkheden zien in onmogelijkheden en hier ook rotsvast in geloven.

Volgens de verhalen liet Jezus zien dat je water in wijn kunt veranderen, dat je van één brood duizenden broden kunt maken. Dat je over water kunt lopen, jezelf kunt genezen en zelfs niet meer dood hoeft te gaan als je dat niet wilt.

Het enige wat ons hierin tegenhoudt is dat we collectief geloven in het omgekeerde en dit collectieve geloof kan alleen gebroken worden door hier individueel verandering in aan te brengen. Niet door iemand anders te veranderen breng je de verandering opgang, maar door zelf te veranderen.

Verander je gedachten, probeer te geloven dat het kan, maak stap voor stap het leven gemakkelijker voor jezelf. Geloof in wat jij wilt, zonder dit van iemand anders te verwachten. Geloof slechts in je eigen wensen om gelukkig te zijn, echte wensen, wensen die jou persoonlijk gelukkig maken.

Stop met het idee dat je hier eerst heel veel voor nodig hebt of anderen hiervoor moet veranderen. Zoek in jouw hart, diep in jouw hart, wat jou echt diep en intens gelukkig maakt en ga ervoor. Hou deze gedachte vast, geef ze een glimlach, voed ze met liefde en maak ze massief.

Zoek eerst grondig in jezelf wat je nodig hebt. Zoek in je hart je grootste angst, want de tegenhanger daarvan is de wens die jou gelukkig maakt. Denk je dat dit niet mogelijk is? Kijk dan om je heen. Massaal hebben we onze grootste angst massief gemaakt en dat doen we al zolang de mens bestaat. Als we dat kunnen, dan kunnen we ook het tegenovergestelde, met als enige voorwaarde dat je het zelf wilt, en alleen als je je los kunt maken van de verslaving van de angst.

Verander de wereld, begin bij jezelf!

Als de oude uitleg van de kruisiging bij ons de gedachte het lijden als hoogste goed massief heeft gemaakt. Waarom zou deze uitleg hier, daar dan geen verandering ten goede in kunnen brengen?

REFLECTIE

De zon, symbool voor het bewustzijn, de motor van het leven hier op aarde.

De maan, reflectie van het bewustzijn in het donker, zorgt voor ontwikkeling en groei.

Geest is de kracht die de vorm geeft aan de materie.
Geest is het kanaal voor bewustzijn.

Materie, of ons lichaam, heeft haar eigen primitieve eisen om te overleven.

Dit is wat de donkere kant van de mens wordt genoemd.
Dit is onbewust en wenst bewust te worden.

Door reflectie van het bewuste is het mogelijk licht te werpen op het onbewuste, om de primitieve eisen te leren begrijpen en mee om te gaan.

IK BEGEEF MIJ OP HET PAD VAN HET LEVEN, VOL UITDAGINGEN EN VALKUILEN

Nieuwsgierig als ik ben heb ik mij ook begeven op niet eerder betreden paden, gedreven door mijn onverwoestbare zucht om de mens achter de mens te ontmoeten.

In de mens schuilt het hele universum met talloze dimensies. Door het leven heb ik geleerd mijn ankers diep in mijzelf te slaan, omdat dat je houvast moet bieden op de momenten dat je afdaalt in ongekende dieptes.

Nadat ik lang genoeg de hoogtes had onderzocht, was de tijd rijp voor de dieptes. Want zoals een wijze Balinese priester mij ooit zei: *'iedereen is op zoek naar witte magie, maar als je niet de zwarte magie kent, zal je de witte niet vinden'*.

Dat is waar. Als je het licht in jezelf wilt zien, zal je ook het duister in jezelf moeten herkennen.

In lak' ech - ik ben een andere jij - is de begroeting van de Maya's. Deze waarheid neem ik met mij mee in mijn ontmoeting met anderen om te leren alle facetten in mijzelf te herkennen. Om de mens achter de mens in mijzelf te leren kennen is het de ander die mij de spiegel voorhoudt. Emotie ervaren van welke aard dan ook, betekent dat je iets hebt herkend wat ook in jezelf zit. Je kunt geen emotie ervaren als er niet iets is wat je kunt herkennen.

Ik ben dankbaar voor al het licht wat ik heb mogen zien omdat dat mijn ankers van vertrouwen heeft gevormd, waardoor ik, zonder mijzelf kwijt te raken, het diepe duister kan ontdekken, met een open mind, zonder angst of vooroordeel.

